

به نام خداوند بخشنده مهربان

روشها و
پروتکل‌های
ژنتیکی

ژنتیکا

www.genetica.ir

جدیدترین مفاهیم ضروری در طراحی پرایمر

نویسندگان: طیب بهرامی ۱، فارس بهرامی ۲*، نسیم سلطانی ۱، آرش سلمانی نژاد ۱
۱ گروه ژنتیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران.
۲ گروه انگل شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
* نویسنده مسئول: faresbahrami@yahoo.com

چکیده

توجه به اصول طراحی پرایمر مهم‌ترین معیار در موفقیت آمیز بودن PCR است. واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) یک واکنش آنزیمی است که از اصول ریاضی ساده و قابل فهم پیروی می‌کند. این واکنش در محیط *in vitro* قادر به تکثیر یک قطعه از DNA در مقیاس لگاریتمی است که اساس ظهور بیولوژی مولکولی مدرن می‌باشد؛ چرا که تکثیر انتخابی مولکول‌های اسید نوکلئیک از یک منبع اولیه با مقدار کم، زمینه بررسی دقیق‌تر این مولکول‌ها را فراهم می‌آورد. به کار بردن اصول صحیح طراحی پرایمر، اختصاصیت و حساسیت PCR را بهبود می‌بخشد. این اصول شامل پارامترهای طول، T_m ، T_a ، مقدار GC، نوکلئوتیدهای انتهایی پرایمر و نیز طول و محتوای GC قطعه هدف می‌باشد. در این مطالعه سعی شده است که با ارائه مهم‌ترین اصول طراحی پرایمر و معرفی چندین سایت تخصصی بیوانفورماتیکی مرتبط و به‌روز، چگونگی طراحی پرایمر نشان داده شود.

مقدمه

مهم‌ترین معیار در انجام یک واکنش PCR موفقیت‌آمیز، توجه به اصول طراحی پرایمر است. زیرا یک پرایمر نامناسب منجر به تکثیر ناچیز قطعه مورد نظر و یا عدم انجام واکنش PCR (به دلیل تکثیر غیراختصاصی و یا تشکیل پرایمر دایمر) می‌شود (۱). در طراحی پرایمر دو هدف اصلی وجود دارد: اختصاصیت و حساسیت واکنش. در صورتیکه پرایمرها با اختصاصیت کم طراحی شوند، منجر به تکثیر غیر اختصاصی شده و به راحتی با الکتروفورز ژلی و رنگ‌آمیزی با اتیدیوم بروماید یا SBR green تشخیص داده می‌شوند (۲). واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) یک واکنش آنزیمی است که از اصول ریاضی ساده و قابل فهم پیروی می‌کند و در محیط *in vitro* قادر به تکثیر یک قطعه از DNA در مقیاس لگاریتمی است که اساس ظهور بیولوژی مولکولی مدرن می‌باشد؛ زیرا تکثیر انتخابی مولکول‌های اسید نوکلئیک از یک منبع اولیه با مقدار کم، زمینه بررسی دقیق‌تر این مولکول‌ها را فراهم می‌کند (۳).

یک PCR پربازده و مقرون به صرفه، نیازمند مواردی چون Taq پلیمرز، بافر، دئوکسی نوکلئوتیدهای تری فسفات (dNTP)، عوامل پایدار کننده، الگوی DNA و پرایمر-های الیگونوکلئوتیدی است. برای تکثیر یک قطعه هدف، می‌بایست دو پرایمر به انتهای توالی مورد نظر متصل شوند (شکل ۱).

شکل ۱: پرایمر forward (<<<<<<) مکمل با رشته پایین، در جهت ۵-۳ قرار گرفته و توالی ۵-۳-CTGTCCACAGAATCTGCC-۳ را دارد. پرایمر reverse (>>>>>) که مکمل با رشته بالا در جهت ۳-۵ قرار گرفته و توالی ۳-۵-GACCCTAATGTGTACCGTAC-۳ را دارد. از آنجا که همواره توالی DNA در جهت ۵-۳ نوشته می‌شود، پرایمر reverse نیز باید بصورت ۵-۳-CATGCCATGTGTAATCCCAG-۳ نوشته شود.

طی ۱۵ سال اخیر، کامپیوتر تبدیل به یک ابزار مهم و ضروری برای زیست‌شناسان سلولی و مولکولی جهت طراحی پرایمر شده است که ترکیب آن با علم بیولوژی، بیوانفورماتیک نامیده می‌شود. در بیوانفورماتیک با استفاده از فن‌آوری اطلاعات، می‌توان اطلاعات بیولوژیکی را به‌طور مناسب

تجزیه و تحلیل نمود تا برای سوالات پیچیده بیولوژیکی، به پاسخی مناسب دست یافت (۴). نرم‌افزارها و سایت‌های اینترنتی طراحی پرایمر، پارامترهایی چون طول پرایمر، دمای ذوب (Tm)، محتوای GC پرایمر، پایداری انتهای ۵ پرایمر، اختصاصیت انتهای ۳ پرایمر و... را در نظر می‌گیرند (۵). این متغیرها تاثیرات قابل‌سنجشی بر روی اختصاصیت و بازدهی PCR می‌گذارند. البته با توجه به نوع انجام واکنش PCR، برخی از این معیارهای PCR استاندارد، قابل تغییر است. به‌عنوان مثال در کاربردهای تشخیصی PCR، معمولا پارامترها و شرایط دمایی واکنش PCR برای افزایش اختصاصیت و به قیمت کاهش حساسیت تغییر می‌یابد، چرا که در این‌گونه موارد، پرهیز از نتایج مثبت کاذب نسبت به تکثیر زیاد محصول PCR در اولویت قرار دارد (۳ و ۶).

پارامترهای مهم در طراحی پرایمر طول پرایمر

طول پرایمر یک پارامتر مهم در طراحی پرایمر است. این معیار همراه با دمای اتصال پرایمر به قطعه هدف (دمای annealing)، اختصاصیت واکنش PCR را تعیین می‌کند. در صورتی که دمای annealing نزدیک به دمای Tm پرایمر (دمای دناتورده شدن داپلکس پرایمر-الگو) باشد، طولی بین ۱۸ تا ۲۴ باز برای پرایمر مناسب بوده و این طول با توجه به دمای Tm برابر ۵۴ درجه (یا بیشتر)، اختصاصیت و بازدهی واکنش

محدوده ۵۲-۵۸۰۰ تعریف شده که نتایج بهتری نسبت به دماهای پائین تر دارد (۱۰). برای پرایمرهایی با طول بین ۱۸ تا ۳۰ نوکلئوتید، تخمین دمای T_m با استفاده از رابطه والاس ($(A+T)^2 + (G+C)^4 = T_m$) قابل محاسبه است (۱۱). برای تخمین دمای T_m پرایمرها با طول بیشتر، از پارامترهای ترمودینامیکی استفاده می‌شود. برای محاسبه این پارامترهای ترمودینامیکی می‌توان از فرمول زیر که توسط Rychlik پیشنهاد شده استفاده کرد (۱۲ و ۱۳):

$$T_m(^\circ\text{C}) = \frac{dH}{dS + R \ln \left(\frac{C}{4} \right) + 0.368(L-1) \ln [K^{-1}]} - 273.15$$

که در آن dH و dS به ترتیب آنتالپی (میزان گرمای واکنش) و انتروپی (میزان بی‌نظمی واکنش) اتصال پرایمر با قطعه هدف، R ثابت مولی گاز و برابر با cal/K mol ، $1/987$ ، C غلظت مولی اسید نوکلئیک و $+K$ نیز غلظت بافر است که مقدار قراردادی برابر با 50 mM دارد.

به دلیل افزایش پتانسیل تشکیل ساختارهای ثانویه (سنجاق سر) در پرایمر، از T_m بالاتر از 65 درجه نیز باید پرهیز شود. در عمل، دمای جفت شدن مناسب به صورت تجربی مشخص می‌شود. به طور ایده آل باید بالاترین دمای جفت شدن را استفاده کرد تا محصول دلخواه با کارآمدی بهتر تکثیر گردد و از تکثیر غیراختصاصی جلوگیری شود (۱۴). دسترسی به یک دستگاه ترموسایکلر با بلوک حرارتی

PCR را به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌دهد (۷). البته حداقل طول پرایمر بسته به طول ژنوم موجود تعریف می‌شود. برای ژنوم انسان حداقل طول در نظر گرفته شده، ۱۷ نوکلئوتید بوده است تا شانس اتصال غیراختصاصی را به حداقل برساند (۸). البته حداقل طول انتخابی پرایمرها با توجه به الگوی مورد استفاده در واکنش PCR تغییر می‌کند. به عنوان مثال در مواردی که cDNA تخلیص شده، الگوی واکنش PCR باشد، به دلیل کاهش احتمال اتصال غیراختصاصی بین پرایمر و الگو، می‌توان حداقل طول پرایمرها را کمتر از این میزان نیز انتخاب کرد (۹). در تعیین طول پرایمر باید توجه داشت که به ازای افزایش هر نوکلئوتید، اختصاصیت پرایمر ۴ برابر می‌شود. در مواردی که پرایمر کوتاه باشد (برای مثال ۱۲ جفت باز)، این پرایمر توانایی اتصال به ۲۰۰ مکان در ژنوم انسان را خواهد داشت (ژنوم انسان برابر 3×10^9 نوکلئوتید است، پس $\frac{3 \times 10^9}{4} = 750,000,000$). همچنین می‌بایست در نظر داشت که افزایش طول پرایمر (بدلیل ایجاد شرایط سخت گیرانه)، مانع اتصال مناسب پرایمر به الگو می‌شود (۹).

T_m ، T_a و مقدار GC پرایمر

نکته مهم دیگر در طراحی پرایمرهای کارا، محاسبه دمای ذوب (T_m) جفت پرایمرهاست. T_m دمایی است که در آن نیمی از پرایمرها به توالی هدف می‌چسبند. به طور کلی دمای مناسب برای این اتصال در

گرادیانی، بهینه‌سازی دماهای جفت‌شدن را تا حدود زیادی آسان می‌کند.

محتوای GC برروی T_m پرایمرها تاثیر می‌گذارد. برای بهینه‌کردن شدت annealing، باید پرایمرهایی با محتوای GC بین ۴۵ تا ۶۰ درصد طراحی کرد و در صورتیکه پرایمرها از نوکلئوتیدهای با GC کمتر از ۵۰ درصد طراحی شده باشند، جهت حفظ T_m بالای ۵۰ درجه، می‌بایست طول پرایمر را به بیش از ۱۸ نوکلئوتید رساند. باید توجه داشت که بین دمای T_m ، دمای annealing و درصد GC رابطه مستقیم وجود دارد (۱۵). T_a یا دمای اتصال پرایمر به الگو تقریباً ۵°C زیر حداقل T_m جفت پرایمر مورد استفاده می‌باشد. در این بازه دمایی بازدهی تکثیر PCR به بیشترین مقدار خود می‌رسد. معمولاً T_a را با توجه به کیفیت پرایمر، T_m پرایمر و طول قطعه هدف محاسبه می‌کنند. یک فرمول تجربی برای محاسبه T_a بهینه به صورت زیر می‌باشد که L همان طول قطعه هدف است (۱۶):

$$T_a(^{\circ}C) = T_{mmin} + \ln L$$

نوکلئوتیدهای انتهایی

هر دو انتهای ۳ پرایم و ۵ پرایم یک پرایمر برای عملکرد مناسب آن اهمیت دارد. موقعیت انتهای ۳ در پرایمر برای کنترل اتصال نسبی مهم است (۱۷). در برخی پروتکل‌های PCR، برای مثال در روش ARMS، اتصال نسبی انتهای پرایمر به توالی DNA مورد نیاز است. بنابراین در طراحی پرایمر اختصاصی

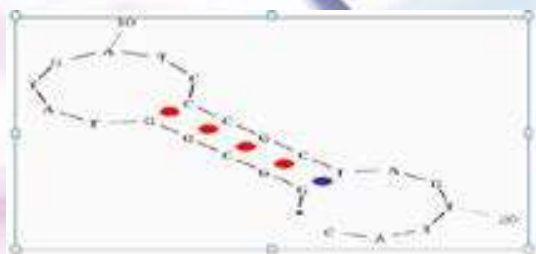
ARMS، ممکن است عمداً یک عدم تطابق بازی در انتهای ۳ در نظر گرفته شود (۱۸). برای یک واکنش PCR استاندارد نباید در انتهای ۳ پرایمر از تکرارهای سه‌تایی یا تعداد زیادی از نوکلئوتیدهای C و G استفاده کرد؛ چون انتهای غنی از GC منجر به اتصال نسبی و ناقص پرایمرها به الگو می‌شود. از طرف دیگر مکمل بودن انتهای ۳ پرایمرها، منجر به کاهش میزان اتصال شده که در این شرایط، زمینه تشکیل اتصال پرایمرها به خود (primer dimer) افزایش یافته و تکثیر قطعه DNA مورد نظر کاهش می‌یابد (۱۷). انتهای ۵ پرایمرها نسبت به انتهای ۳ می‌بایست چسبنده‌تر و پایدارتر باشد تا به عنوان گیره اتصالی به الگو عمل کند. انتهای ۳ نیز بهتر است نسبتاً ناپایدار طراحی گردد تا از اتصال کاذب و غیر اختصاصی و تشکیل باندهای ثانویه و اضافی جلوگیری شود (۹).

دایمر پرایمر و تشکیل ساختار ثانویه

اتصال ناخواسته بین انتهای ۳ پرایمر و انتهای ۵ پرایمر دیگر، در حین واکنش PCR منجر به ایجاد یک محصول ناخواسته به نام پرایمر دایمر می‌شود (شکل ۲). در واقع یک حالت رقابتی بین محصول پرایمر دایمر و قطعه مورد نظر جهت تکثیر به وجود می‌آید. به‌طور کلی، اتصال پرایمر به هر توالی به جز توالی هدف، سبب کاهش تکثیر مطلوب می‌شود که نتیجه آن اتصال ضعیف توالی هدف در ژل یا تشکیل اسمیر است (۱۹). در صورتیکه در واکنش PCR از

پرایمر حلقوی و ایجاد ساختار سنجاق سری، می‌بایست پرایمرها به گونه‌ای طراحی شوند که فاقد هر گونه همولوژی در داخل توالی نوکلئوتیدی خود باشند. نکته دیگر خطر وجود همولوژی بین پرایمری است که وجود همولوژی نسبی در نواحی داخلی دو پرایمر منجر به هیبرید شدن دو پرایمر و تشکیل پرایمر دایمر می‌شود. برای جلوگیری از احتمال رخداد چنین مشکلاتی می‌بایست پرایمرهای طراحی شده را با استفاده از برنامه‌های بیوانفورماتیکی چون FinEnzyme و jPCR مورد بررسی قرار داد. از دیگر نکات حایز اهمیت در طراحی پرایمر، بررسی عدم وجود توالی‌های پلی‌مورفیک در توالی پرایمر بوده که در این مورد نیز می‌توان از برنامه SNPcheck کمک گرفت (۱۴).

شکل ۳: ساختار ثانویه Hairpin.

طول و محتوای GC قطعه هدف

میزان محصول PCR بر روی راندمان تکثیر موثر است. طول بهینه محصول، بستگی به نوع الگوی اسید نوکلئیک و نیز هدف از انجام واکنش PCR دارد. معمولاً با اسیدهای نوکلئیک استخراج شده از بافت‌های تثبیت شده نمی‌توان قطعات بزرگی تکثیر کرد،

چندین جفت پرایمر استفاده شود (روش multiplex PCR)، احتمال مکمل بودن پرایمرها را باید در نظر داشت (۲۰). معمولاً برای به حداقل رساندن تشکیل پرایمر دایمر و اتصالات کاذب، دمای annealing واکنش PCR را بالا می‌برند (بیشتر از ۵۰ درجه). همچنین برای پیشگیری از احتمال تکثیر غیراختصاصی پرایمر قبل از شروع چرخه حرارتی، می‌توان از پروتکل Hot start استفاده کرد. در روش Hot start همه اجزای واکنش به جز یک مورد (معمولاً آنزیم taq پلیمراز) در دمای اتاق مخلوط شده و پس از انجام مرحله دمایی دناتوراسیون اول، نمونه‌ها را بر روی یخ به مدت دو دقیقه قرار داده و سپس آنزیم taq پلیمراز را به منظور شروع واکنش اضافه می‌کنند (۲۱).

شکل ۲: پرایمر دایمر و گسترش آن طی واکنش PCR

وجود توالی پالیندرومی در پرایمر، منجر به تا شدن (به عقب برگشتن) پرایمر و تشکیل ساختار سنجاق سر (hairpin) می‌شود که پیامد این حالت نیز کاهش راندمان PCR است (شکل ۳). به منظور جلوگیری از تشکیل

جدول ۱: برخی از انواع پرایمرها

هر روزه توالی‌های اسید نوکلئیکی جدیدی به پایگاه‌های داده افزوده می‌شود. بسیاری از ژن‌های مهم در چندین گونه توالی‌یابی شده‌اند، حتی در برخی موارد نیاز است به مطالعه ژن‌های همتا در گونه‌های دیگر (که به‌عنوان مدل‌های حیوانی برای مطالعات بیماری استفاده می‌شود) بپردازیم. بدین منظور در دهه‌های گذشته از توالی‌یابی مجدد این ژن‌های همتا برای بررسی سطح بیان ژن و دیگر مطالعات مرتبط با PCR استفاده می‌شود. اما در سال ۱۹۹۲ bulat، و همکاران کاربرد پرایمرهای جهانی را معرفی کردند (۸). این پرایمرها مطالعه سریع ژن‌های جدید در مدل‌های حیوانی جدید را فراهم می‌کند.

در سال ۱۹۹۸ بر اساس توالی پلی‌پپتیدی ژن‌های همتا، استراتژی جدیدی برای طراحی پرایمر برای تکثیر قطعات ناشناخته ارائه شد. به‌منظور کاهش میزان دژنره بودن کد ژنتیکی، این پرایمرها برای نواحی با حفاظت شدگی بالا بر اساس توالی آمینواسیدی طراحی شدند (به جزء آمینو اسید TRP و MET، سایر آمینواسیدها بیشتر از یک کد ژنتیکی در توالی نوکلئوتیدی دارند که ممکن است منجر به تفاوت توالی در ژن‌های همتا شود). در طراحی پرایمر بر اساس توالی پپتیدی کد شده به وسیله قطعه مورد مطالعه باید به دژنره بودن کدژنتیکی توجه داشت. گاهی محققین که

اما از پلاسمید خالص و یا DNA با وزن مولکولی بالا می‌توان محصولات بیشتر از ۳ کیلوباز را به‌دست آورد. اگر هدف از PCR توالی‌یابی باشد، طول بهینه قطعه تکثیر شونده بین ۱۵۰ تا ۱۰۰۰ باز می‌باشد ولی اگر هدف هیبریداسیون یک قطعه خاص DNA باشد، طول قطعه بین ۱۲۰ تا ۳۰۰ باز نیز مناسب است (۹).

طول قطعه هدف به نوع روش PCR نیز بستگی دارد، به‌عنوان مثال در روش PCR کمی (Real time PCR) که برای بررسی بیان ژن مورد استفاده قرار می‌گیرد، طول بهینه قطعه توالی برای کسب بیشترین راندمان، بین ۲۵۰ تا ۷۵۰ جفت باز می‌باشد. این مقدار از طول قطعه هدف، راندمان مرحله رونویس برداری معکوس و PCR را بالا می‌برد (۲۲).

انواع پرایمر

همانطور که قبلاً ذکر شد اختصاصیت هر واکنش PCR بستگی مستقیم به پرایمرهای آن دارد و در نتیجه برای هر نوع پروتکل PCR می‌بایست پرایمر خاص آن طراحی شود. تاکنون پرایمرهای مختلفی برای انواع روش‌های PCR طراحی شده‌اند که در جدول ۱ به برخی از آنها اشاره شده است.

انواع	توضیح
Anchored Primer	این پرایمر با یک اتصال برآمده متصل بوده به توالی شناخته‌شده در توالی هدف. Anchored PCR استفاده می‌شود، چون در آن اتصال به توالی شناخته‌شده قطع می‌شود، که بر این عمل توالی شناخته‌شده تکرار می‌شود.
Competitive	در روش‌های کمی PCR، رقابت دارد بین پرایمر هدف و پرایمر رقابتی است.
Inner primer	یکی از قطعه پرایمرهایی که در فرآیند Real-time PCR استفاده می‌شود.
Outer primer	یکی از قطعه پرایمرهایی که در فرآیند Real-time PCR استفاده می‌شود.
Self-reporting primer	یکی از قطعه پرایمرهایی که در فرآیند Real-time PCR استفاده می‌شود.

در زمینه کلون کردن ژن‌های جدید فعالیت دارند ممکن است شناخت جزئی از توالی پلی پپتیدی داشته باشند. در این حالت یا از پرایمرهای جهانی استفاده می‌شود و یا این که از ترجمه معکوس توالی پروتئینی به توالی نوکلئوتیدی و سپس طراحی پرایمر برای آن توالی استفاده می‌شود. این پرایمرها را پرایمرهای دژنره می‌نامند (۲۳ و ۲۴).

برای کاهش تعداد بالقوه توالی‌های پرایمری، سعی بر این است که توالی‌های کمتر دژنره در داخل قطعه‌ی مورد مطالعه استفاده شود. از کاربردهای دیگر پرایمرهای دژنره شناسایی خانواده‌های ژنی در یک ژنوم است زیرا این ژن‌ها همولوژی بالایی از لحاظ توالی نوکلئوتیدی و نیز آمینواسیدی دارند (۲۴).

Nested PCR

از روش Nested PCR در زمانی که نمونه اولیه DNA از لحاظ کیفی و کمی برای تکثیر مناسب نبوده یا خلوص نمونه اولیه کم است، استفاده می‌شود. در این روش ابتدا نمونه با استفاده از یک جفت پرایمر بیرونی که قطعه مد نظر را پوشش می‌دهد، طی ۳۰-۲۰ چرخه تکثیر یافته و سپس مقدار بسیار کمی از محصول واکنش را برای مرتبه دوم و با استفاده از یک جفت پرایمر داخلی، برای تکثیر قطعه هدف طی ۲۵-۱۵ چرخه تکثیر می‌دهند. پرایمرهای داخلی، مکمل قطعه‌ای از توالی هدف‌اند که در داخل ناحیه بزرگتر محصول واکنش PCR اول قرار دارد. این

روش بسیار موفقیت‌آمیزتر و اختصاصی‌تر از روش‌های دیگر جهت تکثیر مقدار ناچیزی از DNA است. در هنگام طراحی پرایمرهای Nested PCR باید به عدم وجود دایمر پرایمر یا دایمر دو رگه (cross dimer) دقت کرد (۲۵).

Multiplex PCR

تکثیر هم‌زمان دو یا تعداد بیشتری از توالی‌های هدف در یک نمونه واحد را Multiplex PCR می‌نامند. بهتر است برای هر توالی هدف یک جفت پرایمر ویژه طراحی گردد، اما می‌توان پرایمرها را به گونه‌ای طراحی کرد که یک پرایمر ویژه، نواحی متفاوتی را با دو یا تعداد بیشتری از پرایمرهای همتا تکثیر کند. در هنگام طراحی پرایمرهای Multiplex PCR، باید به دمای annealing و محتوای GC مشابه پرایمرها دقت بسزایی داشت. در صورتیکه برای تفسیر قطعات حاصل از این نوع PCR از ژل الکتروفورز استفاده گردد، باید اندازه طول قطعات با دقت انتخاب گردند؛ به گونه‌ای که فرآورده تکثیری محل‌های مختلف از یکدیگر قابل تمایز باشند. امروزه از Multiplex PCR برای اهداف تشخیصی بالینی مانند شناسایی حاملین DMD به‌طور گسترده استفاده می‌شود (۲۶).

منابع اینترنتی و نرم افزارهای طراحی پرایمر استفاده از نرم‌افزار در بیولوژی، بعد جدیدی از حوزه بیوانفورماتیک است. در حال حاضر

برنامه‌های متنوعی به منظور طراحی پرایمر در دسترس می‌باشد که بسیاری از آن‌ها به صورت رایگان در اینترنت موجود است و بسیاری از دانشگاه‌ها برای کاربران خود سرورهایی را تعریف کرده‌اند که کاربر بعد از ورود می‌تواند به صورت رایگان مراحل آنالیز پروتئین و اسیدنوکلئیک را انجام دهد. همچنین به صورت تجاری نرم‌افزارهایی با نسخه‌های کامل، برای آنالیز پروتئین و DNA، پیش‌بینی ساختار ثانویه، طراحی پرایمر، مدل‌سازی مولکولی و... موجود است. از شروع عرضه اولین نرم‌افزارها بعضی از دانشمندان، الگوریتم‌ها و برنامه‌های کامپیوتری متنوع طراحی پرایمر را توسعه داده‌اند. در جدول ۲، سایت‌های اینترنتی در مورد طراحی پرایمر معرفی شده است.

آدرس اینترنتی	سایت
http://bioinformatics.org/celego.html	CODEHOP
http://bliserv.sectfic.uni-bielefeld.de/genefisher	Gene Fisher
http://doprimet.internativa.de	DoPrimer
http://www.genome.miami.edu/cgi-bin/primers/primers1.html http://www.genome.miami.edu/cgi-bin/primers/primers2.html http://www.jaxbio.com/primers/index.php	Primer1
http://www.med.uni-luebeck.de/primers/	Primer Selection
http://genome.ucsf.edu/standard/cgi-bin/SGD/web-primers	Web Primer
http://ceda.genetics.com.au/cic/public_html/primers.html	PCR Designer
http://www.changbioscience.com/primers/primers.html	Primer Pro 3.4
http://www.changbioscience.com/primers/primers2.html	Primer Degenerate 3.4
http://pgr.mgh.harvard.edu/centuri/cgi-bin/genome/Primer	PCR Primer Design
http://www.med.utoronto.ca/centuri/primers/primers.cgi	The Primer Generator
http://bioweb.pasteur.fr/seqanal/interfaces/primers3.html	EPR-PRIMER3
http://bioweb.pasteur.fr/seqanal/interfaces/primers.html http://www.cornell.edu/genome/primers_forum.html http://www.genelife.org/MEDUSA	PrimerQuest MEDUSA
http://www.citl.it/biol/Oligo3db.html	Oligonucleotides for the PCR

جدول ۲: لیستی از سایت‌های طراحی پرایمر همراه با لینک مربوط به هر سایت.

یک ابزار رایج طراحی پرایمر نسخه به‌روز شده Primer3 می‌باشد که توسط موسسه Whitehead در ماساچوست آمریکا طراحی شده است. این نسخه که Primer3Plus نام دارد به صورت رایگان در دسترس است. در این نرم‌افزار، کاربر می‌تواند با مشخص نمودن نواحی هدف تکثیر، به طراحی پرایمر بپردازد. از آنجا که ۳۰ نوکلئوتید اول یک توالی که توسط یک توالی‌یاب اتوماتیک ایجاد شده قابل اعتماد نیستند و نیز چند باز اولی که بلافاصله مجاور اگزون‌ها هستند، از نظر بیولوژیکی برای کارآمدی و صحت پیرایش اهمیت دارند، معمولاً استفاده از Primer3Plus برای انتخاب توالی‌های پرایمری بالقوه ارجحیت دارد. این پرایمرها توسط حداقل ۳۰ نوکلئوتید از اگزون مورد نظر جدا شده‌اند. همچنین نرم‌افزار مذکور به کاربر این امکان را می‌دهد که حداقل و حداکثر طول پرایمرها و درجه شباهت مورد نیاز بین دمای annealing جفت پرایمرها به‌علاوه دیگر معیارها را مشخص کند. برنامه مورد اشاره لیستی از توالی‌های پرایمری ممکن را فراهم خواهد آورد که دماهای annealing پیش‌بینی شده و نیز تخمین احتمال تشکیل ساختار ثانویه ناخواسته به سبب جفت شدن بازهای داخلی پرایمر را نشان می‌دهد (شکل ۴).

کردن دستورالعمل هایی که با کلیک روی گزینه "How to obtain a Genbank file" لینک به صفحه حاصل می شود قابل دستیابی است. فایل Genbank مذکور باید در ابتدا در دیسک save شده باشد و سپس با استفاده از دکمه "Browse" که در صفحه Genomic Primers واقع است، upload شود.

شکل ۴: primer3plus

در جدول ۳، نرم افزارهایی به منظور طراحی پرایمر ارائه شده است:

آدرس سایت	نرم افزار
http://www.bioinformatics.org/zhang/cgi/bedco.cgi?name.html	Primer3Design
http://www.bioinformatics.org/zhang/cgi/bedco.cgi?name.html	Primer3Primer
http://www.genbank.com/cgi-bin/genbank.cgi	Primer Designer
http://www.sigs.net	OLIGO 7
www.ambion.com	PrimerSelect
http://www.primersoft.com/molecular_beacons/bioptan/molecular_beacons.html	Beacon Designer 1.2
http://www.primersoft.com/primersoft/cgi/primersoft.cgi	Primer Premier 5

جدول ۳: تعدادی از نرم افزارهای طراحی پرایمر همراه با لینک دانلود برای کامپیوترهای شخصی، توضیحات مربوط به اساس کار این نرم افزارها در لینک مربوطه ارائه شده است.

وبسایت دیگری وجود دارد که علاوه بر اینکه توالی های پرایمری را به طور اتوماتیک انتخاب می کند، بلکه این عمل را برای هر آگزون یک ژن نیز انجام می دهد. این صفحه وب که بر پایه Primer3 است و "Genomic Primer" نامیده شده است، کاربردی می باشد. اما به عنوان فایل مرجع، به یک فایل توالی Genbank نیاز دارد. مورد اخیر با دنبال

